

חוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998*

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה -

"אדם המוגבל בצו" - אדם שלגביו ניתן צו מגביל;
"אסיר" - לרבות עצור;

"אסיר זר" - אסיר לפי צו מעצר או צו מאסר של מדינה אחרת;
"גביית ראיות" - גביית עדות או הצגת חפץ בבית משפט;

"הליך משפטי" - הליך בענין אזרחי או בענין פלילי;

"חוקר" - מי שנמנה עם רשות שלטונית ומסומך לחקור על פי דין;

"חיפוש בגופו של חשוד" - "בדיקת דם" ו"חיפוש חיצוני" כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף החשוד), התשנ"ו-1996¹;

"חיפוש על גוף האדם" - כהגדרתו בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969²;

"חפץ" - לרבות מסמך, כספים, חומר מחשב כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995³, ובעל חיים;

"מסמך משפטי" - כל אחד מאלה:

(1) מסמך של רשות שיפוטית או מטעמה;

(2) מסמך שהדין במקום עשייתו מחייב שיערך בירי בעל כהונה משפטית או שיימסר באמצעותו;

(3) מסמך שמסירתו באמצעות בעל כהונה משפטית מקנה לפי הדין במקום עשייתו יתר תוקף למסירת המסמך או לנאמר בו;

(4) לענין הליך פלילי - כתב בידין או הזמנה של חוקר;

"מסמך משפטי זר" - מסמך משפטי שנעשה במדינה אחרת;

"עבודה צבאית" - כמשמעותה בסעיף 541 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁴ (להלן - חוק השיפוט הצבאי);

"עבודת שירות" ו"שירות לתועלת הציבור" - כמשמעותם בסימן ב' ו'ד' לפרק ו' בחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (להלן - חוק העונשין);

"עבירה פיסקאלית" - עבירה על חוקי מס, מכל סוג שהוא, לרבות עבירה בקשר לפיקוח על מטבע;

* נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשנ"ח (28 ביולי 1998); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2577, מיום כ"ו בשבט התשנ"ז (3 בפברואר 1997), עמ' 131.
1 ס"ח התשנ"ז, עמ' 136.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.
3 ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.
4 ס"ח התשט"ו, עמ' 171.
5 ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

"עבירה צבאית" – אחת מאלה:

- (1) עבירה בקשר לשירות צבאי;
 - (2) עבירה שנדונה בפני ערכאה שיפוטית צבאית בלבד;
 - (3) עבירה לפי דיני הצבא שאינה עבירה לפי דיני העונשין;
- "ענין פלילי" – חקירה, הליך פלילי, חילוט רכוש בהליך פלילי וחילוט רכוש בהליך אזרחי;

"פעולת חקירה" – פעולה הנעשית על ידי הרשות השלטונית המוסמכת לכך, לשם חקירת עבירה או מניעת עבירה, לשם קבלת צו חילוט רכוש או ביצוע צו חילוט רכוש כאמור בסימן 6 לפרק ג', והיא אחת מאלה:

- (1) איסוף מידע;
- (2) תחקור וגביית הודעה;
- (3) חיפוש במקום, על גוף האדם או בגופו של חשוד;
- (4) תפיסת ראיה או חפץ ובדיקתם;
- (5) איתור אדם, רכוש או פעולה פיננסית, ומעקב אחריהם;
- (6) האזנת סתר;
- (7) כל פעולת חקירה אחרת, שהרשות מוסמכת לעשותה, למעט מעצר;

"פעולה פיננסית" – לרבות פעולה בנקאית;

"צו חילוט זר" – צו חילוט רכוש שנתנה רשות שיפוטית זרה, בין בהליך פלילי ובין בהליך אזרחי;

"צו מגביל" – כל אחר מאלה:

- (1) רשיון לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971⁴, או לפי סעיף 49 לחוק העונשין;
- (2) צו מבחן לפי כל דין;
- (3) החלטת בית משפט שהנידון יישא את עונש המאסר בעבודת שירות לפי סימן ב'ו' לפרק ו' בחוק העונשין;
- (4) צו שירות לתועלת הציבור לפי סימן ד'ו' לפרק ו' בחוק העונשין;
- (5) קביעת בית דין צבאי שהנידון יישא את עונשו בעבודה צבאית, לפי סעיף 541 לחוק השיפוט הצבאי;

"רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות תמורה כלשהי של רכוש כאמור וכל רכוש שצמח או שבא כתמורה מרווחי רכוש כאמור;

"רשות שיפוטית זרה" – בית משפט או בית דין במדינה אחרת וכן רשות שלטונית אחרת המוסמכת לתת צו חילוט רכוש באותה מדינה.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

פרק ב': הוראות כלליות

2. (א) עזרה משפטית בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת (בחוק זה – עזרה משפטית) מהותה – היא כל אחד מאלה: המצאת מסמכים, גביית ראיות, פעולות חיפוש ותפיסה, העברת ראיות ומסמכים, ייצוא: עזרת אדם להעיד בהליך פלילי או לקחת חלק בפעולת חקירה, פעולת חקירה, העברת ראיות, חילוט רכוש, מתן סעד משפטי, אימות מסמך ואישורו או ביצוע פעולה משפטית אחרת. הכל בקשר לענין אזרחי או לענין פלילי.

(ב) עזרה משפטית לפי חוק זה אינה כוללת את אלה:

(1) מעצר או הליך אחר, לקראת הסגרה;

(2) ביצוע פסק דין, למעט ביצוע פסק דין כאמור בסעיף 6 לפרק ג';

(3) העברת אסירים לנשיאת עונשם.

(ג) (1) הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחויבים, גם על עזרה משפטית בין מדינת ישראל לבין גוף שאינו מדינה ושהוא גוף מהגופים המפורטים בתוספת הראשונה.

(2) בכל מקום שבו מדובר בחוק זה ב"מדינה אחרת" – גם גוף כאמור בפסקה (1) במשמע.

(ד) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהסמכות לתת או לקבל עזרה משפטית לפי חוק אחר.

3. (א) הרשות המוסמכת לקבל בקשה לעזרה משפטית ממדינה אחרת ולהחליט בה היא שר המשפטים (להלן – הרשות המוסמכת).

הרשות המוסמכת לקבל בקשה לעזרה משפטית וסמכויותיה

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לאשר ביצוע בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, לסרב לבקשה, לאשרה בחלקה, לדחות את ביצועה או לעכבה, להתנות על ביצועה או לדחות את החלטתה עד לקבלת מידע או חומר נוסף בקשר לבקשה מהמדינה המבקשת.

(ג) שר המשפטים רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה, למעט הסמכות לסרב לבקשה מטעם מדינה אחרת, לעובד ציבור, בהסכמתו של השר הממונה על אותו עובד ציבור; הודעה על אצילת סמכות תפורסם ברשומות.

4. (א) הרשות המוסמכת תדון בבקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת אם נתמלאו אלה:

בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת

(1) הבקשה הוגשה מטעם הרשות שנקבעה באותה מדינה כרשות מוסמכת לעניני עזרה משפטית (בחוק זה – רשות מוסמכת זרה);

(2) הודעה על קביעה כאמור נמסרה לרשות המוסמכת בישראל מטעם הרשות המוסמכת הזרה.

(ב) היתה הבקשה מטעם גוף מהגופים המנויים בתוספת הראשונה – הבקשה תוגש על ידי גורם מוסמך מטעמו.

(ג) הרשות המוסמכת תדון בבקשה לעזרה משפטית בקשר לענין פלילי אם בבקשה מפורטים גם אלה:

(1) סוג ההליך שבשלו מתבקשת העזרה;

(2) העובדות המהוות תשתית לחדש לביצוע העבירה נושא אותה בקשה והקשר שבין עובדות אלה לעזרה המבוקשת.

(ד) היתה הבקשה בקשר למניעת עבירה - לא תרון הרשות המוסמכת בבקשה אלא אם כן הוכח הקשר שבין העזרה המתבקשת לבין העובדות המהוות תשתית לבקשה.

5. (א) שר המשפטים רשאי לסרב לבקשה אם התקיים אחד מאלה: סירוב לבקשה

(1) הפעולה עלולה לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור, בשלום הציבור או בבטחונו, או בענין חיוני אחר של המדינה;

(2) הבקשה לעזרה משפטית היא בשל עבירה בעלת אופי מדיני או בשל עבירה אחרת הקשורה לעבירה בעלת אופי מדיני;

(3) הבקשה לעזרה משפטית קשורה להליך שמטרתו לפגוע כאדם בשל דעותיו הפוליטיות או בשל מוצאו, או בשל השתייכותו לגזע, לאום, דת, מין או קבוצה חברתית מסוימים;

(4) הבקשה לעזרה משפטית היא בשל עבירה צבאית או בשל עבירה פיסקאלית;

(5) הבקשה לעזרה משפטית היא בענין פלילי ולא ניתן, על פי הדין בישראל, לבצע פעולה הדומה לפעולה המבוקשת;

(6) המדינה המבקשת נמנעת מלבצע פעולות דומות לבקשת מדינת ישראל או אזרח ישראלי, או אינה מעניקה להם הקלות כהקלות המוענקות לפי חוק זה;

(7) עשיית הפעולה כרוכה בנטל בלתי סביר על המדינה.

(ב) סירוב שר המשפטים לבקשת העזרה המשפטית או לעשיית פעולה על פיה, יודיע למדינה המבקשת את עילות הסירוב.

6. (א) (1) הרשות המוסמכת רשאית לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית אם עשייתה עלולה -

(א) להפריע לניהול ענין פלילי תלוי ועומד;

(ב) לפגוע פגיעה בלתי סבירה בהליך שיפוטי אחר;

(2) החליטה הרשות המוסמכת לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית כאמור בפסקה (1) תימסר על כך הודעה למדינה המבקשת, תוך ציון המועד המשוער שבו ניתן יהיה לבצע את הפעולה, והפעולה לא תיעשה אלא אם כן הודיעה המדינה המבקשת שהיא מעונינת בעשייתה במועד שנקבע.

(ב) מצאה הרשות המוסמכת כי התשתית הראייתית לבקשת העזרה המשפטית בענין פלילי אינה מאפשרת, על פי הדין בישראל, ביצוע פעולה הדומה לפעולה המבוקשת, רשאית הרשות המוסמכת לעכב את עשיית הפעולה עד להשלמת התשתית הראייתית; החליטה הרשות המוסמכת לעכב את עשיית הפעולה, תימסר על כך הודעה למדינה המבקשת והפעולה לא תיעשה עד להשלמת התשתית הראייתית.

(ג) בית המשפט רשאי לדחות את מועד עשייתה של פעולה לעזרה משפטית בענין פלילי או לעכב את עשייתה, אם התקיימו הנסיבות המפורטות בסעיפים קטנים (א) או (ב).

דחיית מועד
ביצוע בקשה
לעזרה משפטית
או עיכוב ביצועה

ביצוע בקשה לעזרה משפטית

7. אישרה הרשות המוסמכת בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, תעביר את הבקשה לביצוע כפי שנקבע בחוק זה, ואת תוצאות הביצוע תעביר למדינה המבקשת; לא ניתן היה לבצע את הבקשה - תמסור הרשות המוסמכת הודעה מנומקת על כך למדינה המבקשת.

כפיפות להוראות הדין

8. (א) פעולה בישראל על פי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, תיעשה בדרך שנעשית פעולה מסוגה בישראל, ויחולו עליה הוראות הדין החלות בישראל על פעולה מסוגה, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה או על פיו.

(ב) לא תיעשה פעולה בישראל על פי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, אלא אם כן הפעולה מותרת על פי הדין בישראל.

(ג) הפעולה המבוקשת תיעשה בדרך התואמת את בקשתה של המדינה המבקשת, כל עוד מותרת הפעולה על פי הדין בישראל.

(ד) היתה הפעולה המבוקשת בקשר לענין פלילי יחולו הוראות חוק זה כאילו העבירה שלגביה מבקשים את הפעולה נעשתה בישראל.

סמכות בית משפט ורשות שלטונית

9. (א) בית המשפט המוסמך לעשות פעולה לפי חוק זה, הוא בית משפט השלום, וזאת גם אם הפעולה המבוקשת אינה בתחום סמכויותיו, אלא אם כן נאמר בחוק זה אחרת.

(ב) הסמכות לעשות כל פעולה הנדרשת לפי חוק זה לשם מתן עזרה משפטית למדינה אחרת נתונה לכל רשות שלטונית, כשהפעולה היא מסוג הפעולות שהיא מוסמכת לעשותן; לא תיעשה כל פעולה על ידי רשות שלטונית לשם מתן עזרה משפטית למדינה אחרת, שהיא מסוג הפעולות שהרשות אינה מוסמכת לעשותן לפי הדין בישראל.

שימוש ייחודי בראיות

10. לא יועברו ראיות או מידע שהושגו בישראל לפי בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת, בקשר לענין פלילי, אלא לאחר שקיבלה הרשות המוסמכת הבטחה של המדינה המבקשת, שהראיות והמידע ישמשו רק בענין הפלילי שבשלו הם נתבקשו וכי לא ייעשה בהם שימוש אחר, אלא על פי אישור מראש של הרשות המוסמכת בישראל.

שמירת סודיות

11. (א) הרשות המוסמכת תשמור על סודיות בקשה לעזרה משפטית של מדינה אחרת בענין פלילי ועל סודיות תוצאותיה, אם נתבקשה לעשות זאת ובכפוף להוראות הדין בישראל.

(ב) לא ניתן לבצע את הבקשה תוך שמירה על סודיות, תודיע זאת הרשות המוסמכת למדינה המבקשת והבקשה לא תבוצע אלא באישורה של אותה מדינה; לענין זה, "בקשה לעזרה משפטית" - לרבות תוכנה או מידע לגביה, וכן המסמכים והמידע המצורפים לה.

(ג) הרשות המוסמכת רשאית להתנות את ההעברה של ראיות או של מידע בקשר לענין פלילי, בקבלת התחייבות מספקת מהמדינה המבקשת שהיא תחיל לגביהם את הוראות הסודיות החלות באותה מדינה לגבי ראיות או מידע מסוגם, לרבות בענין הגנה על פרטיותו של צד שלישי, ששמו או ענינו מעורב בראיות או במידע המועברים.

הוראות סודיות שבדין

12. (א) הרשות המוסמכת רשאית, לשם ביצוע הוראות חוק זה, להורות שיועבר מידע למדינה אחרת בענין פלילי, אם רשות בישראל, מסוגה של הרשות במדינה המבקשת לקבל את המידע, היתה רשאית לקבל מידע כאמור.

(ב) בכפוף להוראות חוק זה, יחולו הוראות סעיף קטן (א), על אף הוראות כל דין בענין סודיות מידע או הגבלה על מסירת מידע.

13. נקבעו בהסכם בין-לאומי שמדינת ישראל צד לו, הוראות בענינים המפורטים להלן והותקנו תקנות לביצוען, יהיה להן תוקף של דין על אף האמור בחוק זה או בכל חוק אחר:

- (1) הנצאת מסמכים, הוכחת תוכנם, אימותם ואישורם;
- (2) גביית עדות, הצגת מסמכים;
- (3) אורך התקופה הקבועה בסעיף 26(א1) סיפה;
- (4) מתן סעד משפטי, ללא תשלום, לאזרחים של מדינות אחרות או לתושביהן;
- (5) פטור מאגרות בית משפט, ממס כולים ומתשלומים אחרים בשל פעולות המבוצעות מכוח חוק זה או הכרוכות באכיפת פסקי דין חוץ;
- (6) פטור לאזרחים של מדינות אחרות או לתושביהן ממתן ערובה לכושר פירעון, בתובענות, בערעורים ובבקשות לאכיפת פסקי דין חוץ.

פרק ג': סוגי פעולות עזרה משפטית

סימן 1: המצאת מסמכים

המצאת מסמך
משפטי ור
בישראל

14. (א) הרשות המוסמכת רשאית להמציא בישראל מסמך משפטי זר; כן רשאית היא, בכפוף לתנאים שתקבע לענין זה, לאשר למדינה המבקשת להמציא ישירות לנמען מסמך משפטי.

(ב) מסמך משפטי זר בקשר להליך פלילי יומצא בצירוף הודעה המפרטת את כל אלה:

(1) כי המצאת המסמך אינה יוצרת חבות על פי דיני מדינת ישראל להיענות לאמור במסמך; ואולם ייתכן שלהמצאה יש השלכות משפטיות במדינה שביקשה את ההמצאה;

(2) כי אם המסמך שהומצא הוא הזמנה לחקירה, למשפט או למתן עדות במדינה האחרת, יכול שהזכויות והחסינויות העומדות לנמען לפי דיני מדינת ישראל כנחקר, כנאשם או כעד, לא יעמדו לו כלל במדינה האחרת או שלא יעמדו לו באותה מידה שהן קיימות לפי הדין בישראל.

סימן 2: גביית ראיות

בקשה לגביית
ראיות בישראל

15. לבקשת מדינה אחרת רשאית הרשות המוסמכת לבקש מבית המשפט לתת צו לגביית ראיות; היתה הבקשה להצגת חפץ ולהעברתו למדינה אחרת, תפרט הרשות המוסמכת אם היא מותרת על החזרת החפץ לישראל.

הסמכה לגביית
ראיות

16. (א) הוגשה בקשה לגביית ראיות, רשאי בית המשפט להורות שהראיות ייגבו בפניו או בפני רשם.

(ב) היתה הבקשה לגביית ראיות בקשר לענין אזרחי, רשאי בית המשפט, מנימוקים שיפרט, להורות שהראיות לא ייגבו בפניו או בפני רשם אלא בפני מי שרשום כעורך דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961⁷ (להלן - חוק לשכת עורכי הדין), ועסק, ברציפות או במצטבר, חמש שנים לפחות, במקצוע עריכת הדין, מהן לפחות שנתיים בארץ; על גביית הראיות יחולו הוראות סימן זה, בשינויים המחויבים.

⁷ ס"ח התשכ"א, עמ' 178.

17. בהליך לפי סימן זה רשאי להופיע בפני בית המשפט ולשאול שאלות גם מי שאינו רשום כעורך דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, ובלבד שהוכיח, להנחת דעתו של בית המשפט, שהוא מוסמך לחקור עד מטעם בעל הדין או לייצג בעל דין במדינה המבקשת את גביית הראיות, על פי הדין באותה מדינה.

גביית הראיות

18. (א) הוזמן אדם על ידי בית המשפט לשם גביית ראיות, תחול עליו כל חובה החלה על עד שהוזמן להעיד לפני בית המשפט בישראל ותהיה לו כל זכות שיש לעד כאמור.

(ב) היתה גביית הראיות קשורה לענין פלילי, רשאי בית המשפט לאפשר לאדם, שבקשר אליו מתנהל ההליך, או לבא־כוחו, וכן לנציג המדינה המבקשת, להיות נוכחים בזמן גביית הראיות, לטעון בפני בית המשפט ולהציג שאלות לעד.

(ג) בית המשפט רשאי, לבקשת צד או נציג של המדינה המבקשת, להורות כי גביית הראיות תתנהל שלא על פי סדרי הדין או דיני הראיות החלים במשפטים מאותו סוג.

(ד) בית המשפט ירשום בפרוטוקול את השאלות שנשאלו בזמן גביית הראיות ואת תשובות הנשאל; לענין בקשה להצגת חפץ - ירשום בית המשפט כל ריון הקשור בהצגה.

19. (א) בית המשפט הדין בבקשה להציג חפץ רשאי להורות על העברתו של העתק, תצלום או תחליף אחר של החפץ (בסימן זה - תחליף של חפץ) למדינה המבקשת (בסימן זה - צו להעברת תחליף של חפץ); נתן בית המשפט צו כאמור יאשר בחתימת ידו ובחותמתו את נכונותם של ההעתק, התצלום או התחליף האחר של החפץ.

צו להעברת חפץ או תחליפו למדינה אחרת

(ב) נדרשה בבקשה העברתו של החפץ ולא של תחליפו, רשאי בית המשפט להורות על העברתו, בהתאם לדין בישראל (בסימן זה - צו להעברת חפץ); צו כאמור יינתן לאחר שבית המשפט שמע את הטענות של כל הטוען לזכות בחפץ, אם הוא ידוע.

(ג) הוצג חפץ על ידי רשות שלטונית המבצעת פעולות חקירה, יוזמן לדיון לפי סעיף זה גם האדם שממנו נלקח החפץ, וכן כל מי שטוען לזכות בו, אם הוא ידוע.

(ד) בית המשפט שנתן צו לפי סעיף זה יקבע בצו את מטרת ההעברה, בציון פריטי ההליך שלגביו התבקש החפץ, ובלבד שאם נתן צו להעברת חפץ יקבע בו גם את תנאי ההעברה, לרבות שמירתו של החפץ ומועד החזרתו למי שיקבע בצו.

(ה) הועבר למדינה המבקשת תחליף של חפץ לא תתבקש החזרתו אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; הועבר למדינה המבקשת החפץ, רשאי בית המשפט להורות שאין להחזירו, הכל על פי הדין בישראל.

(ו) החליט בית המשפט שלא לתת צו להעברת חפץ, יקבע בהחלטתו למי יימסר החפץ, הכל על פי הדין בישראל; בית המשפט ימסור הודעה על כך לרשות המוסמכת.

20. (א) בית המשפט שגבה ראיות לפי סימן זה יעביר לרשות המוסמכת -

העברת הראיות למדינה המבקשת

(1) העתק מאושר על ידו של הפרוטוקול שערך;

(2) עותק של הצו שנתן לגבי חפץ או תחליף של חפץ;

(3) את החפץ או את תחליפו - אם צויה להעבירו למדינה המבקשת.

(ב) הרשות המוסמכת תודיע למדינה המבקשת את המועד להחזרת החפץ, אם יש להחזירו, וכל תנאי להעברתו, כפי שקבע בית המשפט; הרשות המוסמכת רשאית להשהות את העברתו של החפץ עד לקבלת התחייבות מטעם המדינה המבקשת לקיום תנאי כאמור.

21. (א) הוחזר החפץ, תחזיר אותו הרשות המוסמכת למי שממנו נלקח או תעשה בו כפי שקבע בית המשפט.

(ב) חפץ שהועבר למדינה אחרת לפי סימן זה והוחזר לישראל, חזקה שהוחזר במצבו לפני ההעברה; הטוען אחרת, עליו הראיה.

(ג) נגרם נזק לחפץ עקב העברתו למדינה המבקשת, רשאי בית המשפט להורות על פיצוי הניזוק מאוצר המדינה.

סימן 3: העברת אדם למדינה אחרת לעדות או לסיוע בחקירה

22. ביקשה מדינה אחרת כי אדם הנמצא בישראל יתייצב בהליך משפטי המתנהל באותה מדינה לשם מתן עדות, זיהוי או עימות, או כדי לקחת חלק בפעולות חקירה אחרת, רשאית הרשות המוסמכת לפעול למילוי הבקשה אם התקיימו כל אלה:

(1) התייצבות מתבקשת בקשר לענין פלילי;

(2) האדם הסכים להתייצב במדינה המבקשת לשם הפעולות המפורטות בבקשתה;

(3) היתה הבקשה לענין התייצבותו של אדם בקשר לעיסוקו הצבאי או הבטחוני – ניתנה הסכמתו של שר הבטחון או מי שהוא הסמיך לכך;

(4) המדינה המבקשת נתנה התחייבויות מספיקות בענינים המפורטים בסעיף 26.

23. (א) ביקשה מדינה אחרת התייצבותו של אדם בקשר לענין פלילי, והאדם המוזמן הוא אסיר, רשאית הרשות המוסמכת, אם התמלאו התנאים שבסעיף 22, לבקש מבית משפט לאשר את התייצבותו במדינה המבקשת, לתקופה ובתנאים שיקבע; היה המוזמן אדם מוגבל בצו, רשאית הרשות המוסמכת לאשר את התייצבותו במדינה האחרת לאחר תיאום עם הרשות הממונה על ביצועו של הצו המגביל.

(ב) בית המשפט או הרשות המוסמכת, לפי הענין, יקבעו בהחלטתם את תקופת שהותו מחוץ לישראל של מי שמוזמן לפי סעיף זה, בהתחשב בזמן הדרוש להעברתו למדינה המבקשת ולהחזרתו ממנה, וכן לעשיית הפעולות שבשלהן הוזמן אותו אדם, ובלבד שתקופה זו לא תעלה על שישה חודשים.

(ג) בית המשפט או הרשות המוסמכת, לפי הענין, רשאים להאריך את שהותו של אותו אדם לתקופות נוספות מפעם לפעם, ובלבד שסך כל התקופות הנוספות לא יעלה על שישה חודשים, והכל אם אותו אדם הסכים לכך.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה תהיה אסמכתה חוקית להוצאתו של אסיר ממקום כליאתו בישראל ולשמירתו במשמורת חוקית במשך כל התקופה שהוא נמצא מחוץ למקום כליאתו בישראל; החלטת הרשות המוסמכת שמשמ אסמכתה ליציאתו מישראל של אדם מוגבל בצו ולהארכת הצו כאמור בסעיף קטן (ז).

(ה) תקופה שאסיר נמצא במשמורת מחוץ למקום כליאתו בישראל בשל בקשה של מדינה אחרת, רואים אותה לכל דבר וענין כתקופה שהאסיר נמצא במשמורת חוקית בישראל, והוראות כל דין בישראל בקשר למשמורת חוקית יחולו עליו.

(ו) תקופה שאסיר ברשיון או אדם במבחן נמצא מחוץ לישראל לפי סעיף זה, תיחשב, לכל דבר וענין, כתקופה שהוא נמצא ברשיון או במבחן בישראל והוראות כל דין בישראל בקשר להפדת רשיון או מבחן יחולו עליו, אף אם ההפדה היתה מחוץ לישראל; נמנע

מאדם למלא אחרי תנאי הרשיון או צו המבחן בשל שהותו מחוץ לישראל, לא תהווה ההימנעות הפרת הרשיון או צו המבחן.

(1) (2) תקופה שאדם המחויב בעבודת שירות או בעבודה צבאית, נמצא מחוץ לישראל לפי הוראות סעיף זה, לא תובא בחשבון התקופה שבה עליו לבצע עבודות אלה.

(2) תקופה שאדם המוגבל בצו שירות לתועלת הציבור נמצא מחוץ לישראל לפי הוראות סעיף זה, לא תיחשב כתקופת ביצוע הצו ולא תובא בחשבון התקופה שבה עליו לסיים את ביצוע הצו.

(3) הפסקת עבודת השירות או העבודה הצבאית או השירות לתועלת הציבור, עקב הימצאותו של האדם מחוץ לישראל כאמור בפסקאות (1) או (2), לא תהווה הפרה של הצו המגביל; הופר הצו המגביל מסיבה אחרת, יחולו על ההפרה הוראות הדין בישראל.

(4) לענין סעיף קטן זה, "צו מגביל" – כאמור בפסקאות (3) עד (5) להגדרה צו מגביל בסעיף 1.

סכמת האדם

24. (א) הסכמתו של אדם להעברתו למדינה אחרת לפי סימן זה תינתן בכתב.

(ב) היה האדם קטין, פסול דין או לקוי בכושרו השכלי, תינתן ההסכמה על ידי אפוטרופסו; לא היה לאדם אפוטרופוס תינתן ההסכמה על ידי בית המשפט.

(ג) בטרם יאשר בית המשפט את העברתו של אסיר למדינה אחרת לפי סימן זה, יובא האסיר בפניו ובית המשפט יסביר לו את זכותו שלא להסכים להעברתו.

(ד) בטרם תאשר הרשות המוסמכת את התייצבותו במדינה אחרת של אדם המוגבל בצו מגביל, יובא האדם בפניה והרשות תסביר לו את זכותו שלא להסכים להתייצב במדינה המבקשת וכן את המשמעות המשפטית של התייצבותו, כאמור בסעיף 23(ו) ו-23(ז), לפי הענין.

שחרור אסיר

25. הועבר אסיר למדינה אחרת לפי סימן זה ובטרם הוחזר לישראל קמה חובה לשחררו לפי דיני ישראל, תודיע מיד הרשות המוסמכת על כך למדינה המבקשת, תבקש את שחרורו המיידית ותדאג שהמדינה המבקשת תעשה כל דבר הדרוש לפי הענין, לרבות תשלומים כאמור בסעיף 26(4).

התחייבויות של המדינה המבקשת

26. (א) התחייבויות המדינה המבקשת לפי סעיף 22(4) יהיו בענינים אלה:

(1) המוזמן להעיד בהליך משפטי או לעזור בחקירה (בסעיף זה – המוזמן) –

(א) לא ייחקר, לא יועמד לדין, לא ייעצר, לא ייאסר, לא ייענש ולא תוגבל חירותו בדרך כלשהי, בשל מעשה או מחדל שקדמו לכניסתו לשטח השיפוט של המדינה המבקשת בעקבות בקשה לפי סימן זה;

(ב) לא יחויב להעיד אלא בהליך משפטי שבשלו הוזמן ולא יחויב לעזור אלא בחקירה שבשלה הוזמן;

אלא אם כן עזב את המדינה המבקשת וחזר אליה מרצונו, או שעברו שלושים ימים מהיום שבו קיבל הודעה רשמית מהמדינה המבקשת שנוכחותו אינה דרושה עוד, והוא יכול היה לעזוב את המדינה המבקשת, אולם בחר להישאר באותה מדינה;

(2) במוזמן שהוא אסיר – החזקתו במשמורת, בתנאים דומים ככל האפשר לאלה שבהם היה נתון בישראל, במשך כל התקופה שהאסיר נמצא בתחומה של המדינה המבקשת; והוא – אם לא הודיעה הרשות המוסמכת שיש לשחרר את האסיר;

(3) החזרתו ללא דיחוי לישראל של מוזמן לפי סעיף 23, בהתאם להסדרים שייקבעו עם הרשות המוסמכת, כשנוכחותו אינה דרושה עוד;

(4) תשלום הוצאות הנסיעה והמחיה של מוזמן לפי סעיפים 22 או 23, לרבות הוצאות רפואיות וכל הוצאה אחרת שתידרש לפי שיקול דעתה של הרשות המוסמכת, במשך התקופה שבה המוזמן כאמור נמצא מחוץ לישראל;

(5) כל התחייבות אחרת הנראית לרשות המוסמכת כדרושה בנסיבות הענין.

(ב) לא שילמה המדינה המבקשת למוזמן את ההוצאות האמורות בסעיף זה, ישולמו הוצאות אלה מאוצר המדינה.

מעבר אסיר זר דרך ישראל והעברת אסיר לישראל

27. (א) הרשות המוסמכת רשאית, לאחר התייעצות עם שר הפנים, לאשר למדינה אחרת להעביר דרך ישראל אסיר המועבר למדינה שלישית בעקבות בקשה לעזרה משפטית.

(ב) אישרה הרשות המוסמכת מעבר אסיר, יהיה אישורה אסמכתה חוקית לשמירתו במשמורת בישראל בתקופת המעבר ודיני מדינת ישראל יחולו עליו לענין זה, לרבות הוראות סעיף 50(ב).

(ג) אסיר שהועבר לישראל לפי בקשתה של מדינה אחרת כדי לקחת חלק בביצוע בקשת אותה מדינה, יחולו עליו הוראות סימן זה, בשינויים המחויבים.

(ד) עבר אסיר כאמור בסעיף קטן (א) בשמי מדינת ישראל, ללא תחנת ביניים בישראל, אינו טעון אישור.

סימן 4: פעולות חקירה

בקשה של מדינת אחרת לבצע פעולות חקירה

28. (א) החליטה הרשות המוסמכת לאשר בקשה של מדינה אחרת לעשיית פעולת חקירה תועבר הבקשה לביצוע למי שמוסמך בישראל לעשות פעולה מהסוג המבוקש.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע שתוצאות הפעולה או כל דבר אחר הקשור אליה יועברו ישירות למדינה המבקשת בידי מי שעשה את הפעולה; הרשות רשאית בכל עת לחזור בה מהחלטתה לפי סעיף קטן זה.

(ג) לא ניתן היה לעשות את הפעולה המבוקשת, תועבר הודעה על כך לרשות המוסמכת או למדינה המבקשת, בפירוט הסיבות שמנעו את עשייתה.

(ד) נדרש צו שיפוטי לעשיית פעולה מהסוג המבוקש, על פי דיני מדינת ישראל, לא תיעשה הפעולה אלא על פי צו כאמור.

בקשה לבצע חיפוש ותפיסה בישראל

29. (א) הגישה מדינה אחרת בקשה לגילוי ראיה או חפץ, או לתפיסתם ולהעברתם אליה לצורך ענין פלילי באותה מדינה, רשאית הרשות המוסמכת, לשם גילוי הראיה או החפץ, לבקש מבית המשפט לתת צו להצגת החפץ, או לחיפוש במקום מסוים, או על גופו של אדם או בגופו של חשוד, וכן לתת צו לתפוס את הראיה או החפץ ולהעבירם כמבוקש;

לבקשה לבית המשפט יצורפו העתק הבקשה של המדינה המבקשת וכל חומר או מידע הקשורים אליה.

(ב) על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 11(א) ובית המשפט ידון בה בדלתיים סגורות.

30. נתפס חפץ, רשאית הרשות המוסמכת להגיש בקשה לבית המשפט לאשר את העברתו למדינה המבקשת; לדיון בבקשה יוזמן האדם שממנו נלקח החפץ וכן כל מי שטוען לזכות בו, אם הוא ידוע; הוראות סעיפים 19 עד 21 יחולו לענין האמור בסעיף זה.

דיון בקשר
להעברת חפץ

31. (א) ביקשה מדינה אחרת לבצע האזנת סתר בקשר לענין פלילי המתנהל באותה מדינה, רשאית הרשות המוסמכת לבקש צו מבית משפט מחוזי לענין זה בהתאם להוראות חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979^א.

האזנת סתר

(ב) לא תבקש הרשות המוסמכת צו להאזנת סתר אלא בקשר לאחד מאלה:

(1) עבירה שלפי דיני המדינה המבקשת דינה מאסר העולה על שלוש שנים;

(2) עבירה שאילו נעברה בישראל היה ניתן להתיר בשלה האזנת סתר;

(3) לחילוט רכוש כאמור בסעיף 6.

סימן 5: העברת מידע

32. (א) ביקשה מדינה אחרת לקבל מידע בקשר לענין פלילי באותה מדינה, המידע נמצא בידי רשות ציבורית בישראל, והמידע הוא מסוג מידע שניתן להעביר לרשות ציבורית אחרת בישראל, רשאית הרשות המוסמכת להורות שהמידע יועבר למטרה זו.

בקשת מידע
של מדינה אחרת

(ב) העברת מידע כאמור בסעיף קטן (א) יכול שתהא גם לפי יוזמה של הרשות המוסמכת.

סימן 6: חילוט רכוש

33. (א) הרשות המוסמכת רשאית, לבקשת מדינה אחרת, לפנות לבית המשפט ולבקש אכיפתו של צו חילוט זר של רכוש הנמצא בישראל אם נתקיימו כל אלה:

בקשה של מדינה
אחרת לאכוף
צו חילוט זר

(1) הצו ניתן בשל עבירה, שאילו נדונה בישראל היתה מהווה אחת העבירות המנויות בתוספת השניה (להלן בסעיף זה - העבירה);

(2) מצאה הרשות כי הרכוש שלגביו ניתן צו החילוט הזר שימש או נועד לשמש אמצעי לביצוע העבירה או אמצעי כדי לאפשר את ביצוע העבירה, או הושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה, או כתוצאה מביצוע העבירה.

(ב) החליטה הרשות המוסמכת שנתקיים ברכוש שלגביו ניתן צו החילוט הזר, התנאי המפורט בסעיף קטן (א), תעביר את הבקשה לפרקליט מחוז כדי שיבדוק אם הראיות שעל פיהן ניתן צו החילוט הזר היו מספיקות לפי הדין בישראל למתן צו חילוט, ואם כן, יגיש בקשה לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא הרכוש או חלק ממנו כדי ליתן צו לאכיפת צו החילוט הזר.

(ג) מצא פרקליט מחוז שהראיות אינן מספיקות לפי הדין בישראל למתן צו חילוט, יודיע זאת לרשות המוסמכת.

34. (א) נוכח בית המשפט שנתקיימו בצו החילוט הזר התנאים המפורטים בסעיף 33(א) ו-(ב), רשאי הוא לצוות על אכיפתו של צו חילוט זר (להלן – צו אכיפה) ומשציווה כן רואים את צו החילוט הזר, לכל דבר וענין, כאילו ניתן בישראל.

(ב) בית המשפט הדין בבקשה לאכיפתו של צו חילוט זר שניתן לאחר הרשעתו של אדם, רשאי להסתמך, בשינויים המחוייבים, על חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973⁸ (להלן – פקודת הסמים המסוכנים), לגבי רכושו של הנידון.

(ג) החליט בית המשפט שאין מקום לאכוף את צו החילוט הזר, תובא החלטתו המנומקת לידיעת הרשות המוסמכת.

35. (א) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אלא לאחר שנתן למי שטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע, הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ב) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ומבלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה.

(ג) בית המשפט לא ייתן צו אכיפה אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.

(ד) בית המשפט לא יצווה על חילוטם של מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁹.

36. (א) מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה (להלן – המבקש), ולא הוזמן להשמיע את טענותיו לענין צו אכיפה, רשאי לבקש מאת בית המשפט שנתן את הצו – לבטל את הצו.

(ב) בקשה לביטול צו אכיפה תוגש בתוך שנתיים מיום מתן הצו או בתוך מועד מאוחר יותר שיקבע בית המשפט, אם ראה שמן הצדק לעשות כן.

(ג) ביטול בית המשפט את צו האכיפה, יצווה על החזרת הרכוש למבקש או על תשלום תמורתו מאוצר המדינה אם לא ניתן להחזיר את הרכוש או אם הסכים המבקש לקבל את תמורתו; ציווה בית המשפט על תשלום תמורת הרכוש, יקבע בצו את סכום התשלום בהתאם לערכו של הרכוש בשוק החופשי ביום מתן צו האכיפה או ביום מתן צו התשלום, לפי הגבוה שבהם; צו התשלום יינתן לא יאוחר משישה חודשים מיום שהחליט בית המשפט לבטל את צו האכיפה.

(ד) ביטול בית המשפט את צו האכיפה, רשאי הוא לצוות על תשלום דמי שימוש ברכוש בשל התקופה שהרכוש נלקח מהמבקש, וכן על תשלום פיצוי בשל נזק או פחת שנגרם לרכוש באותה תקופה.

(ה) צו להחזרת הרכוש או צו התשלום יבוצעו בהקדם האפשרי ולא יאוחר משישים ימים מיום נתינתם.

⁸ ס"ח התשל"ט, עמ' 118.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526; ס"ח התשמ"ט, עמ' 80.

¹⁰ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

37. נתן בית המשפט צו אכיפה, והרכוש הועבר לקונה בתום לב או שהוברח או שפוחת ערכו במעשה או במחדל של מי שנגדו ניתן הצו, או שעורב ברכוש אחר ולא ניתן לחלקו בלא קושי, רשאי בית המשפט לצוות על חילוט רכוש אחר של אותו אדם, השווה בערכו לרכוש שעל חילוטו הורה בצו האכיפה; בית המטופט רשאי לתת צו, כאמור, לפי בקשת האדם שנגדו ניתן הצו.

ערעור

38. ערעור של מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה יהיה בדרך שמערערים על החלטה בענין אורחי.

בקשה של
מדינה אחרת
לסעדים זמניים

39. (א) ביקשה מדינה אחרת שיינתן סעד זמני להבטחתו של רכוש הנמצא בישראל, שבקשר אליו מתקיים או אמור להתקיים הליך משפטי בפני רשות שיפוטית זרה, בשל מעשה שאילו נעשה בישראל היה מהווה אחת העבירות המנויות בתוספת השניה, רשאית הרשות המוסמכת, אם התקיימו התנאים המפורטים בסעיף 33(א) ו-(ב), בשינויים המחויבים, להעביר את הבקשה לפרקליט מחוז.

(ב) פרקליט מחוז רשאי לבקש מבית המשפט המחוזי לתת צו זמני בדבר מתן ערבויות מטעם האדם שלגבי רכושו יינתן הצו, או אדם אחר המחזיק ברכוש, צווי עיקול או הוראות בדבר צעדים אחרים שיבטיחו את האפשרות של מימוש החילוט, לרבות הוראות לאפוטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש (בסימן זה – צו זמני).

(ג) הרשות המוסמכת לא תעביר בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן המדינה המבקשת נתנה התחייבויות מספיקות לתשלום פיצויים כאמור בסעיף 40(ז).

צו זמני

40. (א) נתן בית המשפט צו זמני לפי בקשתה של מדינה אחרת, יקבע בצו את תקופת תוקפו, ובלבד שהתקופה לא תעלה על שישה חודשים.

(ב) לא החל הדיון בהליך המשפטי בפני רשות שיפוטית זרה או לא הסתיים ההליך לפני מועד פקיעת הצו הזמני, רשאי בית המשפט שנתן את הצו להאריך את תוקפו של הצו הזמני לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על שישה חודשים מיום מתן ההארכה, אם ביקש זאת פרקליט מחוז על סמך בקשה של המדינה המבקשת.

(ג) בקשה של פרקליט מחוז לפי סעיף קטן (ב) תהיה מלווה בהודעה מאת הרשות השיפוטית הזרה שבפניה מתנהל ההליך המשפטי, שבה יצוינו הסיבות המצדיקות את הארכת הצו והמועד המשוער לסיום ההליך המשפטי במדינה המבקשת.

(ד) ביקשה המדינה האחרת צו זמני בטרם הוגש כתב אישום בפני רשות שיפוטית זרה או בטרם הוגשה בקשה אחרת בפניה לקבלת צו חילוט, בנימוק שקיים יסוד סביר להניח שהרכוש שלגביו מבקשים את הצו עלול להיעלם או שעלולים לעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט, רשאי בית המשפט לתת צו זמני שתוקפו לא יעלה על שלושה חודשים; בית המשפט מוסמך להאריך את תוקפו של הצו לתקופה אחת נוספת של שלושה חודשים, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ה) בית המשפט רשאי לתת צו זמני כאמור בסעיף זה גם במעמד צד אחד, אם סבר שיש חשש לעשייה מיידית ברכוש, שתכשיל את חילוטו; תוקפו של צו זמני, שניתן במעמד צד אחד, לא יעלה על עשרה ימים, והבקשה תישמע במעמד הצדדים בהקדם האפשרי ובתוך תקופת תוקפו של הצו; בית המשפט רשאי, בנימוקים שיירשמו, להאריך את תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד לתקופה נוספת אחת שלא תעלה על עשרה ימים.

(ו) על החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתן לערער לפני בית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד; הערעור יוגש בתוך שלושים ימים מיום שהודעה ההחלטה למערער.

(ז) נתן בית המשפט צו זמני לפי חוק זה, ולא חולט הרכוש, רשאי בית המשפט להורות שמי שניזוק בשל צו כאמור יפוצה מאוצר המדינה.

41. החלטת בית המשפט על חילוט לפי חוק זה תהיה אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לתפוס את הרכוש המחולט; הרכוש שחולט, או תמורתו, יועבר לאפוטרופוס הכללי ויופקד על ידיו בקרן שהוקמה לפי סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים.
42. על אף האמור בסעיף 41, רשאי שר המשפטים בהתייעצות עם שר האוצר, לקבוע שרכוש שחולט לפי סימן זה או חלק ממנו, או תמורתו, יועבר למדינה שבה ניתן צו החילוט הזר.
43. על אף האמור בסעיף 42, לא יועבר הרכוש למדינה המבקשת אלא אם כן נתנה אותה מדינה התחייבות שאם יבוטל צו החילוט בישראל לגבי הרכוש שהועבר אליה, תישא המדינה המבקשת בכל ההוצאות המפורטות בסעיף 36.
44. הוראות סימן 4 יחולו על פעולת חקירה הנדרשת לשם קבלת צו אכיפה ולשם ביצועו.

פרק ד': בקשות לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל

45. (א) הרשות המוסמכת להגיש בקשה לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל הוא היועץ המשפטי לממשלה (להלן – הרשות).
(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה לעובד ציבור שהואצלה לו סמכות לפי סעיף 3(ג).
46. (א) הרשות המשפטית רשאית לבקש המצאה של מסמך משפטי לאדם הנמצא במדינה אחרת.
(ב) הומצא לאדם במדינה אחרת מסמך משפטי הקשור לענין פלילי, אין בהמצאה כדי להטיל על האדם חובה על פי הדין בישראל אם הוא אינו נענה לאמור במסמך, אלא אם כן נכנס האדם לישראל והומצא לו המסמך מחדש.
47. הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לגביית ראיות, לרבות העברת חפץ לצורך הצגתו בישראל, אם בית המשפט אישר שהראיות דרושות לצורך הליך משפטי בישראל; לענין סעיף זה, ואם הבקשה היא בשל הליך תלוי ועומד, "בית משפט" – בית המשפט הדין בהליך הקשור לבקשה.
48. הגישה מדינת ישראל בקשה לעזרה משפטית, בקשר לענין פלילי, אין להשתמש בראיות או במידע שהתקבלו, אלא בענין הפלילי שלגביו הם התקבלו; שימוש בראיות או במידע לצורך ענין פלילי אחר טעון אישור מראש של המדינה המתבקשת.
49. הרשות רשאית לבקש ממדינה אחרת שתעשה סידורים כדי לאפשר את התייצבותו בישראל של אדם הנמצא באותה מדינה לצורך הליך משפטי המתנהל בישראל, לשם מתן עדות, זיהוי או עימות או כדי לקחת חלק בפעולת חקירה אחרת.
50. (א) נמסר לרשות שלטונית בישראל אסיר זר בעקבות בקשה לעזרה משפטית לפי חוק זה, והמדינה שממנה הוא מועבר ביקשה שהאסיר יישאר במשמורת, יוחזק האסיר בתקופת שהותו בישראל, במשמורת, בנקום שיודה נציב בתי הסוהר לתקופה שביקשה

אותה מדינה; הודיעה המדינה שממנה הועבר האסיר כי יש לשחררו לפי דינה – ישוחרר האסיר או יוחזר לאותה מדינה בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-48 שעות מהמועד שבו יש לשחררו על פי ההודעה, הכל כפי שתקבע הרשות.

(ב) פנייתה של המדינה שממנה הועבר האסיר, שהאסיר יישאר במשמורת חוקית בתקופת שהותו בישראל, תהווה אסמכתה להחזקתו במשמורת כאמור.

(ג) הוראות חוק ההסגרה, התשי"ד-1954¹¹, אינן חלות על החזרתו של אסיר שהובא לישראל לפי סימן זה למדינה שממנה הועבר.

51. הוזמן אדם להתייצב בהליך משפטי בישראל לפי סעיף 49 יחולו לגביו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 26(א1) ו-3(3) והמדינה תישא בהוצאות האמורות בסעיף 26(א4).

52. הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לפעולת חקירה, ובלבד שרשות שלטונית בישראל מוסמכת לעשות בישראל פעולה מהסוג המבוקש.

53. היה לרשות יסוד סביר להניח שראיה או חפץ הדרושים לצורך פעולת חקירה, בישראל נמצאים במדינה אחרת, רשאית היא לבקש מאותה מדינה לעשות כל מה שנדרש כדי לגלות את הראיה או החפץ, לתפסם ולהעבירם לישראל, ובלבד שרשות שלטונית בישראל מוסמכת לעשות בישראל פעולה מהסוג המבוקש.

54. (א) הרשות רשאית להגיש למדינה אחרת בקשה לקבלת מידע בקשר לענין פלילי בישראל.

(ב) הגישה הרשות בקשה למדינה אחרת לקבלת מידע בקשר לענין פלילי בישראל, רשאית היא להסכים לתנאים לשימוש במידע שקבעה המדינה המתבקשת והסכמתה תחייב כל רשות שלטונית בישראל שתקבל את המידע.

55. הרשות רשאית לפנות למדינה אחרת בבקשה לאכוף צו חילוט רכוש שניתן בישראל לגבי רכוש הנמצא באותה מדינה; כן רשאית הרשות לבקש שיינתנו באותה מדינה סעדים להבטחת רכוש שלגביו מתנהל גם בישראל הליך משפטי או פעולת חקירה בקשר לאחת העבירות המנויות בתוספת השניה; לענין זה, "צו חילוט רכוש" – צו חילוט רכוש שניתן בין בהליך פלילי ובין בהליך אזרחי בקשר לאחת העבירות המנויות בתוספת השניה.

פרק ה': שונות

56. תעודה של הרשות המוסמכת שבה נאמר שמדינה הודיעה כי רשות פלונית היא רשות מוסמכת או רשות שיפוטית לענין עזרה משפטית, תהא ראייה למתן ההודעה.

57. שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספות שבחוק זה; שינוי התוספת הראשונה טעון הסכמת שר החוץ.

58. (א) שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, רשאי למנות שופט בקצבה למלא תפקיד של שופט בבית משפט מן הדרגה שבה כיהן לפני שיצא לקצבה, לעשיית כל פעולה ששופט נדרש לעשותה על פי חוק זה למעט לענין בקשות לעזרה משפטית לפי

¹¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 174.

סעיף 31 ולפי סימן 6 לפרק ג'; במילוי תפקידו יהיו לו הסמכויות הנתונות לשופט באותו בית משפט; המינוי יהיה לתקופה שלא תעלה על שנה, וניתן יהיה לשוב ולמנותו לתקופה כאמור.

(ב) שופט שנתמנה כאמור לא יעסוק בעיסוק נוסף ולא ימלא תפקיד ציבורי אלא לפי חוק או בהסכמת נשיא בית המשפט העליון.

59. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות תקנות הקובעות אגרות.

(ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע בתקנות את שכרם של שופטים בקצבה שמונו לפי סעיף 58 וכן את שכרו של אדם שבית המשפט הורה לו לגבות ראיות לפי סעיף 16, ובלבד שהמינוי לא היה לפי בקשת אחד הצדדים להליך.

(ג) השר הממונה על עובד ציבור שהואצלה לו סמכות כרשות מוסמכת לפי סעיף 3ג), רשאי להתקין תקנות לענין סדרי עבודתה של אותה רשות; תקנות לפי סעיף קטן זה טעונות הסכמת שר המשפטים.

(ד) תקנות לפי חוק זה יהיו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

60. חוק עזרה משפטית למדינות חוץ [נוסח משולב]. התשל"ז-1977¹² - בטל. ביטול

61. (א) הוראות חוק זה יחולו על בקשה לעזרה משפטית שהוגשה אחרי תחילת תוקפו, אף אם המעשה שבשלו מתנהל ההליך המשפטי שבקשר אליו מתבקשת העזרה, נעשה לפני מועד זה; כן יחולו הוראות חוק זה על בקשות שהוגשו לפי הדין הקודם וטרם הוחל בביצוען.

(ב) על אף האמור בסעיף 60, הוראות הדין הקודם יחולו על בקשה לעזרה משפטית שהוגשה והתחילו בביצועה לפני תחילתו של חוק זה.

62. תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו. תחילה

התוספת הראשונה

(סעיף 2ג)

א. האינטרפול - Interpol - International Criminal Police Organization

ב. אירופול - Europol - European Criminal Police Organization

ג. הקהילה האירופית - The European Community

ד. הארגון האירופי לסחר חופשי - אפטא - EFTA - European Free Trade Association

ה. בית הדין הבין-לאומי לשפיטת אנשים האחראים להפרות חמורות של המשפט הבין-לאומי ההומניטרי שנעברו בשטחה של יוגוסלביה לשעבר מאז 1991 - The International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of the Former Yugoslavia since 1991

ו. בית הדין הבין-לאומי לרואנדה - The International Tribunal for Rwanda

¹² ס"ח התשל"ז, עמ' 90.

תוספת שניה

(סעיפים 33(א) ו-55)

א. עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, שעונשן מאסר עשרים שנים או יותר.

צחי הנגבי
שר המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות (תיקון), התשנ"ח-1998*

1. בחוק מיסוי תשלומים ביום בחירות, התשנ"ו-1996¹ (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, במקום "ביום בחירות" יבוא "בתקופת בחירות".
2. בסעיף 1 לחוק העיקרי –
- (1) במקום ההגדרה "יום הבחירות" יבוא:
- "תקופת הבחירות" – כל אחת מאלה:

(1) תקופה של 30 ימים המסתיימת יום לאחר היום שבו נערכות בחירות מוקדמות, כמשמעותן בסעיף 17 לחוק המפלגות, התשנ"ב-1992² (להלן – חוק המפלגות);

(2) תקופה של 30 ימים המסתיימת 3 ימים לאחר היום שבו נערכות הבחירות, כהגדרתן בסעיף 1 לחוק הבחירות לכנסת ולראש הממשלה [נוסח משולב], התשכ"ט-1969³;

(3) תקופה של 30 ימים המסתיימת 3 ימים לאחר היום שבו נערכות בחירות למועצה של רשות מקומית לפי סעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965⁴ (להלן – חוק הרשויות המקומיות (בחירות)), ולראש רשות מקומית לפי סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975⁵ (להלן – חוק הבחירה הישירה);

(4) תקופה של 30 ימים המסתיימת ביום שלאחר היום שבו נערכות בחירות למועצה של רשות מקומית או לראש רשות מקומית, שאינו היום האמור בסעיף 4 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות) ובסעיף 3 לחוק בחירת ראש הרשות";

* נתקבל בכנסת ביום 1 באב התשנ"ח (29 ביולי 1998): הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2729 מיום י"ב בתמוז התשנ"ח (6 ביולי 1998), עמ' 429.

¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 236.

² ס"ח התשנ"ב, עמ' 190.

³ ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.

⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 248.

⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 211.